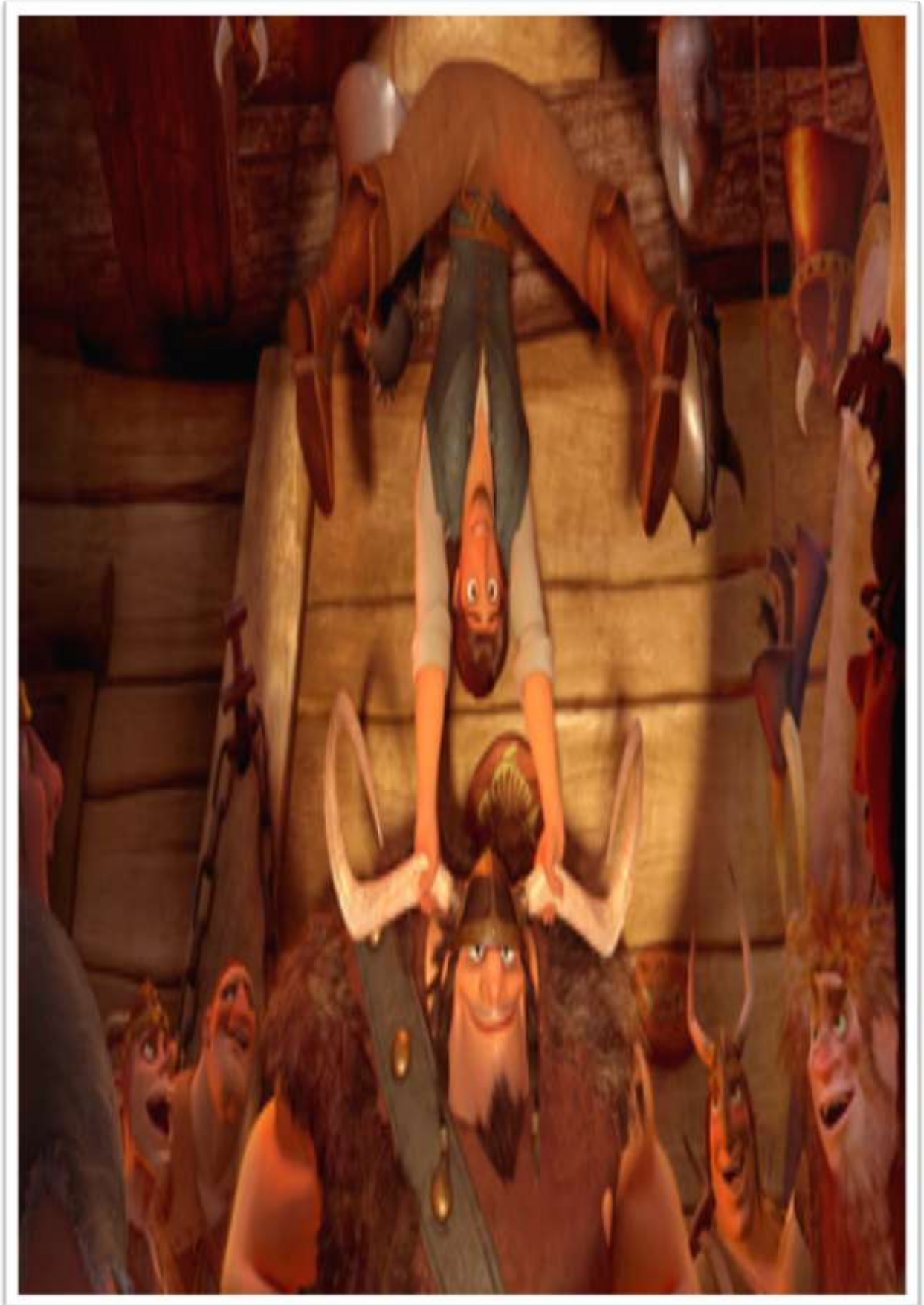

ราพันเซล เจ้าหญิงผมยาวกับโจรซ่าจอมแสบ

ราพันเซล เจ้าหญิงผมยาวกับโจรซ่าจอมแสบ

หยาดแสงอาทิตย์หยาดหนึ่งตกลงสู่พื้นโลก และงอกงามขึ้นเป็นบุปผาเรืองแสงประกอบด้วยสรรพคุณเยียวยาความป่วยเจ็บบรรดา หึงชราบางหนึ่ง ชื่อว่า "กอเซล" (Gothel) พบเจอเข้า จึงใช้มันเพื่อบันดาลให้นางงดงามและเยาว์วัยดุจหญิงสาว โดยวิธีร้องเพลงมนตร์แก่บุปผานั้นว่า "บุปผาเรืองแสงส่องเปล่งฤทธาของเจ้า ช่วยย้อนวันให้เรา คืนสิ่งที่เคยได้ครอง" ("Flower, gleam and glow. Let your power shine. Make the clock reverse. Bring back what once was mine.") นางนำส้อมมาครอบบุปผานั้นเอาไว้เพื่อเก็บไว้ใช้แต่ผู้เดียว

เวลาผ่านไปหลายร้อยปี เกิดมีอาณาจักรขึ้นบริเวณนั้น ราชนินอันเป็นที่รักแห่งอาณาจักรดังกล่าวประชวรจนให้ประสูติกาล ทหารและพลเมืองช่วยกันค้นหาวิธีแก้ไข และพบบุปผานั้นเข้าโดยบังเอิญ ราชนินทรงได้รับการรักษา และมีประสูติกาลแก่ธิดาพระนามว่า "ราพันเซล" (Rapunzel) ผู้มีเกศางามดั่งทอง และบัดนี้ เกศาของพระธิดากลายเป็นแหล่งสรรพคุณวิเศษของบุปผานั้นแทน ในคืนนั้น กอเซลลักพาพระธิดาไปซ่อนไว้ในหอคอยสูงกลางป่า แล้วเลี้ยงดูประดุจบุตรในอุทร เพื่อใช้ผมของราพันเซลช่วยให้นางคงความเยาว์วัยและสวยสด นางทราบดีว่า ถ้าตัดผมของราพันเซลออก ผมนั้นจะเสื่อมสรรพคุณ และเปลี่ยนจากสีทองเป็นสีน้ำตาลทันที ดังนั้น นางจึงปล่อยให้เกศาของราพันเซลยาวโดยมิได้ตัดเลย และมีให้ราพันเซลออกนอกหอคอยเลย ทั้งนี้ ทุก ๆ ปี ในวันคล้ายวันประสูติของราพันเซล พระราชาและราชฎของพระองค์จะปล่อยโคมลอยนับแสนดวงขึ้นสู่ฟ้า พวกเขาหวังว่าโคมลอยจะนำพาพระธิดาของพวกเขากลับมาอีกครั้ง

ในวันก่อนวันคล้ายวันประสูติปีที่สิบแปดของราพันเซล เธอขอให้กอเซลอนุญาตให้เธอออกไปดูโคมลอยนอกหอคอย แต่กอเซลไม่อนุญาต และให้สาเหตุว่า โลกภายนอกมีแต่ภัยอันตรายและความชั่ว

ขณะเดียวกัน กลุ่มโจรกลุ่มหนึ่ง นำโดย ฟลิน ไรเดอร์ (Flynn Rider) ชายหนุ่มรูปงาม ได้โจรกรรมสิราภรณ์ที่สร้างไว้สำหรับเจ้าหญิงผู้หายไปในจากพระราชวัง ในระหว่างเหล่าองครักษ์ไล่ตามกลุ่มโจรอย่างติดพันนั้น แม็กซิมัส (Maximus) ม้าของหัวหน้าองครักษ์ คลาดจากกลุ่มโดยไม่มีผู้ชี้ ม้าแม็กซิมัสจึงออกตามล่าฟลินเอง ในเวลานั้น ฟลินหลอกเอาสิราภรณ์ไปจากเพื่อนร่วมกลุ่ม แล้วหนีขึ้นไปซ่อนตัวที่หอคอยของราพันเซลซึ่งเขาพบโดยบังเอิญ แต่เขาถูกราพันเซลฟาดด้วยกระตะจนสลบไป เธอซ่อนเขาไว้ในตู้เสื้อผ้าของเธอ แล้วรีบสิราภรณ์ไว้

เมื่อกอเซลกลับมา ราพันเซลขอให้นางไปเก็บเปลือกหอยมาให้เป็นของขวัญวันเกิด เพื่อนำมาทำสิราบายภาพ กอเซลยอมใช้เวลาเดินทางสามวันไปเอาของขวัญมาให้ ระหว่างนั้น ราพันเซลตกลงกับฟลินว่า ถ้าอยากให้สิราภรณ์คืน ให้พาเธอออกไปนอกหอคอย เพื่อไปชมดูเหล่าโคมลอย ที่เธอเข้าใจว่าเป็น "หมู่ดาว" อันจะปรากฏขึ้นทุก ๆ วันคล้ายวันเกิดของเธอ ฟลินพยายามให้ราพันเซลเลิกเดินทางแล้วกลับหอคอยไปเสีย

โดยพาเธอไปค้างแรมที่ร้านลูกเป็ดหน่อมแน่น (Snuggly Duckling Parlor) ที่เต็มไปด้วยคนเถื่อนชาวไวคิง ทว่า ชาวไวคิงกลับเอ็นดูราพันเซล และราพันเซลแนะนำให้พวกเขาทำความฝันของตนให้สำเร็จ เหมือนที่เธอกำลังจะไปดูโคมลอยที่ฝันหามานาน

ระหว่างเดินทาง กอเซลพบม้าเม็กซิมัสที่ไม่มีคนขี่ และเกิดกังวลขึ้นมาว่าจะมีคนไปพบราพันเซล ขึ้น เธอรีบกลับไปยังหอคอย แต่พบว่าราพันเซลไม่อยู่แล้ว ขณะนั้น เหล่าองครักษ์มาถึงร้านลูกเป็ดหน่อมแน่นเพื่อจับกุมฟลิน แต่ชาวไวคิงช่วยฟลินและราพันเซลหนีไปได้ การไล่ล่ายุติลงเมื่อม้าเม็กซิมัสทำให้เขื่อนแตก และฟลินกับราพันเซลติดอยู่ในถ้ำน้ำท่วมไว้ทางออก เมื่อคิดว่าตนกำลังจะใกล้ความตาย เขาสารภาพว่า อันที่จริงตนเองชื่อ ยูจีน ฟิตซ์เฮอร์เบิร์ต (Eugene Fitzherbert) ส่วนราพันเซลก็สารภาพว่าเธอมีเกศพิเศษที่เรืองแสง ได้เวลาที่เธอร้องเพลงมนต์ ทันใด ผมของเธอก็เรืองแสงขึ้นและชี้ทางออกให้แก่คนทั้งสอง ทั้งคู่จึงออกจากถ้ำปิดตายนั้นได้ และราพันเซลได้ใช้ผมของเธอเยียวยาบาดแผลของยูจีน คืนนั้น กอเซลติดตามมาพบราพันเซล และบอกเธอว่า ยูจีนไม่สนใจเธอจริง เขาประสงค์เพียงได้สิริภราภรณ์เท่านั้น โดยกอเซลยืนยันให้ราพันเซลทดสอบยูจีนโดยคืนสิริภราภรณ์ให้ดู

เช้าวันต่อมา ม้าเม็กซิมัสพบยูจีน แต่ได้กลายเป็นเพื่อนกับราพันเซลไป และยอมรับทางไปกับคนทั้งสองเพื่อกลับอาณาจักรแล้วพาราพันเซลไปดูโคมลอย ราชินีนั้น ยูจีนพาราพันเซลล่องลอยไปกลางอ่าวหน้าพระราชวังเพื่อชมดูโคมลอยอย่างใกล้ชิด ๆ ณ ที่นั้น ราพันเซลคืนสิริภราภรณ์ให้เขา แต่เขากล่าวว่าเขาไม่ต้องการมันอีกต่อไปแล้วเมื่อเขาได้พบเธอ ทันใด เขาสังเกตเห็นเพื่อนโจรของเขาที่เขาทิ้งมา เขาจึงล่ราพันเซลไปพบเพื่อนเพื่อขยสิริภราภรณ์ให้ ทว่า เพื่อนโจรจับเขามัดติดกับเรือแล้วให้เล่นเข้าไปในท่าของพระราชวัง พวกเขาบอกแก่ราพันเซลว่า ยูจีนทรยศความรู้สึกของเธอโดยชิงสิริภราภรณ์จากไปแล้ว และพวกเขาจะจับเธอเพื่อเอาผมเธอไปขายเสียเดี๋ยวนี้ แต่กอเซลช่วยราพันเซลไว้ได้ และพาเธอกลับหอคอย ทว่าทั้งหมดนี้เป็นแผนการของกอเซล วันนั้น ยูจีนถูกจับ และพิพากษาประหารชีวิตด้วยการแขวนคอ ม้าเม็กซิมัสจึงนำพาชาวไวคิงที่ร้านลูกเป็ดหน่อมแน่นมาช่วยยูจีน และไปช่วยราพันเซลที่หอคอยกัน

ราพันเซลคิดทบทวนเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบขณะเดินทางไปดูโคมลอย เธอจึงทราบว่า เธอคือเจ้าหญิงที่หายไปจากอาณาจักร และพยายามจะหลบหนี กอเธอจึงจับเธอไว้ และเมื่อยูจีนมาถึงหอคอย กอเซลแทงเขาจากข้างหลัง แล้วกล่าวว่านางจะพาราพันเซลหนีไปอยู่ที่อื่นแล้ว แต่ราพันเซลขอให้เธอให้ใช้ผมรักษายูจีนก่อน เธอจะยอมเป็นของกอเซลตลอดไป ก่อนราพันเซลจะได้ช่วยเยียวยายูจีน ยูจีนคว้าเศษกระจกมาตัดผมของราพันเซลเสียจนสั้น เกศของราพันเซลจึงเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มและสูญเสียสรรพคุณไป กอเซลบันดาลโทสะเป็นอันมาก และร่างกายนางก็เปลี่ยนกลับสู่ความชราอย่างรวดเร็ว จนนางมีอายุยอมรับเงาของตนในกระจกได้ และใช้ผ้าคลุมปิดหน้าตนเองไว้ ด้วยความโกรธและตระหนก นางสะดุดพุ่งออกจากประตูหอคอย ดิ่งลงสู่พื้นเบื้องล่าง ร่างกายนางก็ร่วงโรยขึ้นเรื่อย ๆ ก่อนนางจะปะทะกับพื้นแล้วป็นเป็นเถ้ากระดูกไป

ยูจินค่อย ๆ ตายลงในอ้อมแขนของราพันเซล ด้วยความเสียใจ ราพันเซลร้องไห้และร้องเพลงมนต์
หยาดน้ำตาของเธอหยดลงบนแก้มของยูจิน และยังให้เขาฟื้นจากความตายอีกครั้ง ทั้งสองกอดและจูบกัน
แล้วพากันกลับอาณาจักร พระหทัยของราชาและราชินีนั้นหายไปด้วยน้ำตาของความปิติที่ได้พบพระธิดาอีก
ครั้ง หลายปีต่อมา ยูจินและราพันเซลเสกสมรสกัน ส่วนชาวไวคิงก็ทำความฝันของพวกเขาให้เป็นจริง ฝ่าย
ม้าเม็กซิมัสนั้นก็ได้รับรรจุเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงในกององครักษ์